

”مینی بچی - یہ دنیا قبرستان ہونی والی ہے اس لیے اس سین

دل نہیں لگاؤ قبرستان کو یاد کرو“

پُرسن :- تم غریب بچوں جیسا خوشنصیب دنیا پر کوئی پی نہیں، کیوں؟
اُتر :- کیونکہ تم غریب بچی ہیں ڈٹریکٹ اُس باپ کی بنی ہو جس سین سدگتی کا
ورثا ملتا ہے۔ غریب بچی ہیں پڑھتی ہے۔ شاہوکار یدی تورا پڑھینگی پی، تو اُنہیں باپ
کی یاد مشکل سین رہینگی۔ تمہیں تو اُنٹ پر باپ کی سواۓ اُور کچ پی یاد نہیں آئینگا اس
لیے تم سپ سین خوشنصیب ہو۔

گیت :- دل کا سہارا ٹوٹ نہ جائی....

اومر شانتی . بچوں پر ت باپ سمجھا رہی ہے اُور بچی سمجھ رہی ہے کہ بروبر یہ
زمانا اب قبرستان بنی والا ہے۔ پہلی یہ زمانا پرستان تھا، اب پُراٹا ہو گیا ہے اس لیے انکو
قبرستان کہتی ہے۔ سپکو قبر داخل ہونا ہے۔ پُراٹے چیز قبر داخل ہوتی ہے اُتارت مٹی پر مل
جاتی ہے۔ یہ پی صرف تم بچی ہیں جانتی ہو، دنیا نہیں جانتی۔ کچ وراثت والون کو
معلوم ہوتا ہے کہ قبر داخل ہونی کا سمیہ دینا ہے۔ تم بچی پی جانتی ہو کہ پرستان استاپن
کرنی والا ہمارا بابا قبر سین آیا ہوتا ہے۔ بچی یہ پی سمجھتی ہے، اگر اس قبرستان سین
دل لگائی تو گھاتا پر جائینگا۔ آپے تم بیحد کی باپ سین بیحد سک کا ورثا لی رہی ہو، سو
پی کلپ پہلی موافق۔ یہ تم بچوں کی بُڈی پر ہر قدم رھنا چاہیے تو یہی من منا پو ہے۔
باپ کی یاد پر رھنا چاہیے، جس سین ہیں پرستانی بننا ہے۔ پارت پرستان تھا دوسری کنڈ
پرستان نہیں ہوتی ہے۔ یہ ہے مایا راوٹ کا پامپ۔ یہ تورا سمیہ چلنی والا ہے۔ یہ ہے جوٹا
شو۔ جوٹے مایا، جوٹے کایا ہے نان۔ یہ پچاڑی کا پیکا ہے۔ انکو دیک کر سمجھتی ہے،
سورب تو آپے ہے، پہلی نرک تھا۔ بڑی بڑی مکان بناتی رہتی ہے۔ یہ 100 ورش کا شو ہے۔
ٹیلیفون، بجلی، اُٹروپلین آد یہ سپ 100 ورش کی اُندر بنتی ہے۔ کتنا شو ہے۔ اس لیے
سمجھتی ہے سورب تو آپے ہے۔ دہلی پُراٹے کیا تی؟ آپے نئین دہلی کُسی اچی بنی ہے۔
نام ہیں رکا ہے نیو دہلی۔ باپوچی چاہتی تی نئین دنیا رام راجیہ ہو، پرستان ہو۔ یہ تو
ٹیمپرری پامپ ہے۔ کتنی بڑی بڑی مکان، فائونٹین آد بناتی ہے، انکو آرٹیفیشل سورب
کھا جاتا ہے، اَلپ کال کی لیے۔ تم جانتی ہو انکا نام کوئی سورب نہیں ہے۔ انکا نام
نرک ہے۔ نرک کا پی ایک شو ہے۔ یہ ہے اَلپ کال کا شو۔ یہ آپے گیا ک گیا۔

اب باپ بچوں کو کہتی ہے ایک تو شانتی ڈام کو یاد کرو۔ سپ منش ماتر شانتی کو
دُونڈتی رہتی ہے، کھان سین شانتی ملینگی؟ اب یہ سوال تو ساری دنیا کا ہے کہ دنیا پر
شانتی کُسی ہو؟ منشون کو یہ پتا نہیں کہ ہر سپ واسطو پر شانتی ڈام کی رہنی والی
ہے۔ ہر آتمائین شانتی ڈام پر شانت رہتی ہے قریہان آتی ہے، پارت بجانی۔ سو پی تم
بچوں کو معلوم ہے۔ آپے تم پرشارت کر رہی ہو سکڈام جانی وایا شانتی ڈام۔ ہر ایک کی
بُڈی پر ہے ہر آتمائین آپے جائینگی اپنی گھر، شانتی ڈام۔ یہان تو شانتی کی بات ہو نہیں
سکتی۔ یہ ہے ہین دکڈام۔ سٹیگ پاون دنیا، کلہیگ ہے پتت دنیا۔ ان باتون کی سمجھ

آپي تم بچون ڪو آئي هئ. دنيا والي تو کڇ پي نهين ڄاڻي هئ. تمهاري ٻڌي ۾ آيا هئ
بيحد ڪا باپ همڪو سرشتي چڪر ڪي آد مڏيه اُنت ڪا راز سمجھاتي هئ. ڦر ڪئسي ڌرم
استاپڪ آڪر ڌرم استاپن ڪرتي هئ. آب سرشتي ۾ ڪتني آڻاه منش هئ. ڀارت ۾ پي بهت
هئ. ڀارت جب سورڳ ٿا تب بهت شاهوڪار ٿي اؤر ڪوئي ڌرم نهين ٿا. تم بچون ڪو روز
رفريش ڪيئا جاتا هئ. باپ اؤر ورثي ڪو ياد ڪرو. پڙتي مارڳ ۾ پي يه چلا آتا هئ. سدا
انگلي ڊڪاتي هئ ڪ پر ماتما ڪو ياد ڪرو. پر ماتما آڻوا آلاه وهان هئ. پرنتو صرف ائسي هين
ياد ڪرني سين ڪڇ هوتا ٿوريئي هئ. اُنڪو يه پي پتا نهين هئ ڪ ياد سين ڪيا فائدا هونگا!
اُنڪي ساٿ همارا ڪيا سنڀنڌ هئ؟ ڄاڻي هين نهين. ڊڪ ڪي سميه ڀُڪارتي هئ هي رام....
آتما ياد ڪرتي هئ. پرنتو اُنڪو يه پتا نهين هئ ڪ سڪ شانتي ڪسڪو ڪها جاتا هئ.
تمهاري ٻڌي ۾ آتا هئ ڪ هر سڀ ايڪ باپ ڪي سنتان هئ تو ڦر ڊڪ ڪيون هونا چاهيئي؟
بيحد ڪي باپ سين سدا سڪ ڪا ورثا ملنا چاهيئي. يه پي چتر ۾ ڪليئر هئ. ڀڳوان هئ هين
سورڳ ڪي استاپنا ڪرني والا، هيونلي گاد فادر. وه آتي پي ڀارت ۾ هين هئ. پرنتو يه
ڪوئي سمجھتي نهين هئ. ديوي ديوتا ڌرم ڪي استاپنا ضرور سنگم پر هين هونگي. ستيگ ۾
ڪئسي هونگي؟ پرنتو يه باتين دوسري ڌرم والي ڄاڻي نهين. يه تو باپ هين ناليچفل هئ،
سمجھاتي هئ آدي سنانن ديوي ديوتا ڌرم ڪئسي استاپن هوئا. ستيگ ڪي آيو لاکون ورش
ڪهني سين بهت دؤر ڪر ديتي هئ. تم بچون ڪو چترن پر هين سمجھانا هئ. ڀارت ۾ ان
لڪشمي نارائڻ ڪا راجيه ٿا. انهن نين ڪئسي، ڪب يه راجيه پايا، يه نهين ڄاڻي. صرف
ڪهتي هئ يه ستيگ ڪي مالڪ ٿي. اُنڪي آڳي جاڪر بيڪ مانگتي هئ تو آلپ ڪال ڪي
ليئي ڪڇ نه ڪڇ مل جاتا هئ. ڪوئي دان پڇ ڪرتي هئ، اُنڪو پي آلپ ڪال ڪي ليئي قل
مل جاتا هئ. غريب پئڻچائت ڪي مڪي ڪو پي اتني هين خوشي رهتي هئ، جتني شاهوڪار
مڪي ڪو. غريب پي اپني ڪو سڪي سمجھتي هئ. بامبي ۾ ڊيڪو، غريب لوگ ڪئسي ڪئسي
استانون پر رهتي هئ. تم بچي آپي سمجھتي هو. پل ڪروڙپتي هئ پرنتو ڪتني ڊڪي هئ. تم
ڪهينگي، هماري جئسا خوشنميب اؤر ڪوئي نهين. هر ڊئريڪٽ باپ ڪي بني هئ، جس
سين سدگتي ڪا ورثا ملنا هئ. بڙي بڙي آدمي ڪي پي اونچ پڌ پاء نه سڪي. جو غريب هئ،
وه شاهوڪار بن جاتي هئ. پڙهتي تم هو، وه تو انڀڙه هئ. ڪرڪي ٿورا پڙهينگي پي تو پي
باپ ڪي ياد ۾ ره نهين سڪتي. اُنت ۾ تمڪو سواءِ باپ ڪي اؤر ڪڇ پي ياد نهين رهنا هئ.
ڄاڻي هو يه سڀ قبرستان هونا هئ. ٻڌي ۾ رهنا چاهيئي يه جو هر ڌنڌا آد ڪرتي هئ، ٿوري
سميه ڪي ليئي هئ. ڌنوان لوگ ڌرمشالائين آد بناتي هئ. وه ڪوئي ڌنڌي ڪي ليئي نهين
بناتي هئ. جهان تيرٿ وهان ڌرمشالائين نهين هو تو ڪهان رهي، اس ليئي شاهوڪار لوگ
ڌرمشالائين بناتي هئ. ائسي نهين ڪ واپاري لوگ آڪر واپار ڪري. ڌرمشالا تيرٿ استانون پر
بنائي جاتي هئ. آب تمهارا سينٽر بڙي تي بڙا تيرٿ هئ. تمهاري سينٽرس جهان جهان هئ
وي بڙي سين بڙي تيرٿ هئ. جهان سين منش ڪو سڪ شانتي ملتي هئ. تمهاري يه گيتا
پانشالا بڙي هئ. يه سورس آف انڪم هئ، اس سين تمهاري بهت آمدني هوتي هئ. تم بچون
ڪي ليئي يه پي ڌرمشالا هئ. بڙي سين بڙا تيرٿ هئ. تم بيحد ڪي باپ سين بيحد ڪا ورثا

ليٽي هو. اس جئسا بڙي تي بڙا تيرت ڪوئي هوتا نھين. اُن تيرتون ۾ر جاني سين تو تمڪو ڪُڇ پي ملتا نھين. يھ پي ٿم سمجھتي هو. ڀڳت لوگ بڙي ۾ر پريم سين مندر آد ۾ر چرڻا امبرت ليٽي هئ. سمجھتي هئ اُن سين همارا هرديہ پوٽر هو جائينگا. ڀرنتو وه تو پاڻي هئ. يهان تو باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو ورڻا ملينگا. آڀي بيحد ڪي باپ سين تمڪو اوناڻي گيان رتنون ڪا خزانو ملتا هئ. اڪثر ڪرڪي شڪر ڪي پاس جاتي هئ، ڪهتي هئ امرنات نين پاروٽي ڪو ڪٿا سُنائي، تب ڪهتي هئ ڀر دي جهولي.... ٿم اوناڻي گيان رتنون سين جهولي ڀرتي هو. باقي امرنات ڪوئي ايڪ ڪو ٿوريئي بئن ڪر ڪٿا سُنائينگا. ضرور بهت هونگي اوڙ وه پي مرتيولوڪ ۾ر هين هونگي. سوکير وطن ۾ر تو ڪٿا سُنائي ڪي درڪار هين نھين. اُنڪ تيرت بنائي هئ. ساڌو سنت، مهاڻا آد ڏير جاتي هئ. امرنات ۾ر لاکون آدمي جاتي هئ. ڪنڀ ڪي ميلي ۾ر گنگا اِشان ڪرني سڀ سين جاسٽي جاتي هئ. سمجھتي هئ، هر پاڻون بنينگي. واسطو ۾ر ڪنڀ ڪا ميلا يھ هئ. وه ميلي تو جنم جنمانتر ڪرتي آئي. ڀرنتو باپ ڪهتي هئ اُس سين واپس آڀني گھر ڪوئي پي جا نھين سڪتي ڪيونڪ جب آتما پوٽر بني تب جا سڪي. ڀرنتو آپوٽر هوني ڪي ڪارڻ سڀ ڪي پنڪ ٿوئي هوئي هئ. آتما ڪو پنڪ ملي هئ، يوگ ۾ر رھني سين آتما سڀ سين تيڪي اڙتي هئ. ڪوئي ڪا حساب ڪتاب لنڊن ۾ر، آميرڪا ۾ر هونگا تو جهت اڙينگي. وهان سيڪنڊ ۾ر پهونچ جاتي هئ. ليڪن مڪتي ڌام ۾ر تو جب ڪر ماتيت هو تب جا سڪي، تب تڪ يهان هين جنم مرڻ ۾ر آتي هئ. جئسي ڊراما ٿڪ ٿڪ هو چلنا هئ. آتما پي ائسي هئ. ٿڪ هوئي يھ گئي. اِن جئسي تيڪي اوڙ ڪوئي چيز هوتي نھين. ڏير ڪي ڏير سڀ آتمائين موڻ وطن ۾ر جاني والي هئ. آتما ڪو ڪهان ڪا ڪهان پهونچني ۾ر ڏيري نھين لگتي هئ. منش يھ باتين سمجھتي نھين. ٿم بچون ڪي ٻڌي ۾ر آتا هئ ڪ نئين دنيا ۾ر ضرور ٿوري آتمائين هونگي اوڙ وهان بهت سڪي هونگي. وهي آتمائين آب 84 جنم پوڳ بهت دڪي هوئي هئ. تمڪو ساري چڪر ڪا معلوم ڀرا هئ. تمھاري ٻڌي چلتي هئ اوڙ ڪوئي منش ماتر ڪي ٻڌي نھين چلتي. ڀرچاپنا برهما پي گايا هوئا هئ. ڪلڀ پهلي پي ٿم ائسي هين برهماڪمار ڪماري بني ٿي. ٿم جاتي هو ڪ هر ڀرچاپنا برهما ڪي بچي هئ. هماري دواران بابا سورڳ ڪي استاپنا ڪراءِ رھي هئ. جب نمبروار ڀرشارت اَنوسار لائق بن جائينگي تو ڦر پُراڻي دنيا ڪا وناش هونگا. ٿر مورتي پي يهان هين گايا هوئا هئ. ٿر مورتي ڪا چتر پي رڪتي هئ. اُسڻ شو ڪو دڪاتي نھين. ڪھا پي جاتا هئ برهما دواران استاپنا، ڪوئن ڪراتي هئ؟ شو بابا. وشنو دواران پالنا. ٿم برھمڻ آڀي لائق بن رھي هو، ديوتا بنني ڪي ليئي. آڀي ٿم وه ڀارت بجاءِ رھي هو. ڪلڀ ڪي باد ڦر بجائينگي. ٿم پوٽر بنتي هو. ڪهتي هو بابا ڪا فرمان هئ ڪام روپي شترو ڪو جيتو، مام ايڪم ياد ڪرو. بهت سهج هئ. ڀڳتي مارگ ۾ر ٿم بچون نين بهت دڪ ديڪي هئ. ڪرڪي ٿورا سڪ هوتا هئ تو پي آلڀ ڪال ڪي ليئي. ڀڳتي ۾ر ساڪياتڪار هوتا هئ. سو پي آلڀ ڪال ڪي ليئي تمھاري آش پوري هوتي هئ، يھ ساڪياتڪار هوتا هئ وه پي مئن ڪراتا هون. ڊراما ۾ر نوٽ هئ. جو پاست هوئا سيڪنڊ باءِ سيڪنڊ، ڊراما شوٽ ڪيئا هوئا هئ. ائسي نھين ڪهتي هئ آب شوٽ هوئا، نھين، يھ تو اَنادي بنا بنايا ڊراما هئ. جتني پي ائڪٽرس هئ سڀڪا ڀارت اوناڻي هئ. موڪش ڪو ڪوئي نھين پاتي هئ. سنياسي لوگ ڪهتي

هٿ ھر لڀڻ ھو جاتي هٿ. باپ سمجھاتي هٿ ٿر اُوناشي آتما هو. آتما ٻنڊي هٿ، اٽني چوٽي سي ٻنڊي ۾ اٽني 84 جنمون ڪا ڀارت نونڌا هوڻا هٿ. يه چڪر چلتا هيڻ رهتا هٿ. جو پهلي پهلي ڀارت بڄائي آتي هٿ، وهي 84 جنم لڀي هٿ. سڀ تو لي نه سڪي. تمھاري سواءِ اؤر ڪوئي ڪي ٻڌي ۾ يه ناليچ نهين هٿ. گيان ڪا ساگر ايڪ هيڻ باپ هٿ. ٿر جاني هو ھر باپ سين ورڻا لي رهي هٿ. باپ همڪو پنت سين پاون بناتي هٿ. سڪ اؤر شاني ڪا ورڻا ديني هٿ. ستيگ ۾ دڪ ڪا نام نشان نهين هوتا. باپ ڪهتي هٿ آيو شوان پو، ڏنوان پو... نورتي مارگ والي اٽسي آشيرواد دي نه سڪي. ٿر بچون ڪو باپ سين ورڻا مل رها هٿ. ستيگ تريتا هٿ سڪدام. ڦر دڪ ڪٿي هوتا هٿ. يه پي ڪوئي نهين جاني. ديوتائين وام مارگ ۾ ڪٿي جاتي هٿ، وه نشانين هٿ. جڳنات پُري ۾ ديوتائون ڪي چتر، تاج آد پهني هوئي دڪاتي هٿ ڦر گندي چتر پي بنائي هٿ اس ليئي اُنڪي مورت پي ڪالي رکي هٿ، جس سين سڌ هوتا هٿ ديوتائين وام مارگ ۾ جاتي هٿ. تو اُنت ۾ بلڪل ڪالي بن پرتي هٿ. اُپي ٿر جاني هو، ڀارت ڪتنا سندر ٿا ڦر تموپرڌان بنا هيڻ هٿ ڊراما پلٽن اُنوسار. اُپي سنگر پر تمڪو يه ناليچ هٿ. باپ هٿ ناليچفل. تمھارا ايڪ هيڻ باپ، ٽيچر، گُرو تينون هٿ. يه سڌيو ٻڌي ۾ رهي، شو بابا همڪو پڙهاتي هٿ. يه بيحد ڪي پڙهائي هٿ، جس سين ٿر ناليچفل بن گئي هو. ٿر سڀ ڪُچ جاني هو. وه ڪهتي هٿ سر وويائي هٿ، ٿر ڪهتي هو وه پنت پاون هٿ. ڪتنا رات دن ڪا فرق هٿ. اُپي ٿر ماسٽر ناليچفل بني هو، نمبروار. جو باپ ڪي پاس هٿ وو تمڪو سڪاتي هٿ. ٿر پي سڀڪو يه بناتي هو، باپ ڪو ياد ڪرو تو 21 جنمون ڪي ليئي ورڻا ملينگا. اُچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) سيم رفرش ره ڪر اؤرون ڪو رفرش ڪرني ڪي ليئي باپ اؤر ورڻي ڪي ياد ۾ رهنا هٿ اؤر سڀڪو ياد دلانا هٿ.

(2) اس پُراڻي دنيا سين، اس قبرستان سين دل نهين لگائي هٿ. شاني ڌام، سڪدام ڪو ياد ڪرنا هٿ. سيم ڪو ديوتا بنني ڪي لائق بنانا هٿ.

وردان - شريمت دواران سڌا خوشي وا هلڪي پن ڪا اُنيو ڪرني والي

من مت اؤر پرمت سين مڪت پو

جن بچون ڪا هر قدم شريمت پرمات هٿ اُنڪا من سڌا سنتشت هونگا، من ۾ ڪسي پي پرڪار ڪي هلچل نهين هونگي، شريمت پر چلني سين نچرل خوشي رهينگي، هلڪي پن ڪا اُنيو هونگا. اس ليئي جب پي من ۾ هلچل هو، ذرا سي خوشي ڪي پرسينتيچ ڪم هو تو چيڪ ڪرو، ضرور شريمت ڪي اُوگيا هونگي. اس ليئي سوکير چيڪنگ ڪر من مت وا پرمت سين سيم ڪو مڪت ڪر لو.

سلوگن - ٻڌي روپي ومان دواران وطن ۾ پهونچ ڪر گيان سوريه ڪي ڪرڻون

ڪا اُنيو ڪرنا هيڻ شڪتياڻي يوگ هٿ.